

тѣ значенія и др., тѣя срѣдства сж, казваме, признаты тѣ днѣсь за най-стары языцы, самскрый и зандекый языкъ или по-право да кажиме иарианскый старъ языкъ.

Нѣ наша тж рѣчь тукъ е само за европѣйскы тѣ мъртвы и живы языцы и за персийскы языкъ; какъ то и за бабылонскы тѣ стары надписы или съхранены нѣкой си рѣчи въ другы языцы въ Азиѣ, по направленья та отъ дѣ то е минувало голѣмо то иарианско племя въ приселенія та си.

Древность та болгарскаго нашего языка по той-зи начинъ штѣмъ ся потруди да изслѣдоваме и докажиме, какъ то и наше то старо бытие тамъ штѣмъ иска, т. е. въ иарианскж тж въ обштѣ книжнинж, кату започниме нѣ отъ отвлѣчены умствованья и догатки, нѣ отъ явны и познаты работы съ разложителенъ начинъ.

Съ сичко чи досегашни тѣ европѣйски учени, изслѣдователи на сравнительно то любословие и на языкойспитание то, никакъ наше то имя *Българинъ* и *болгарскы языкъ*, нѣсж приѣмнжли да съпричислжтъ, ако нѣ за источникъ, а то понѣ за едно просто сравнение, въ изслѣдованья та си на това ново юште искусство; нѣ какъ то стари тѣ Гръци писатели сж ны хвърляли и тжпкали въ *скытскаж дълбокж* и *тъмнж ямж народовж*, тжй и тий, днѣшни европѣйски учени, съпричисляжтъ ны съ *финскы*, *чврменскы* и не знаж юште съ каквы другы мечтайны племена, и качжтъ ны, нѣ по Хималайскы тѣ горы и въ подножя та имъ, отъ дѣ то сме древлѣ изишли, нѣ по *уралскы тѣ* дивы и пусты горы и планины!...

А за языкъ ни приписжтъ единъ не знаж какавъ старъ мечтаенъ отъ тѣхъ особенъ языкъ, отъ кого то ни ти рѣчь ся вижда въ нашъ писменъ и говоренъ святоболгарскы языкъ!

*Съчинитель.*